

Almás versikék óvodásoknak

Szerző: Anita | Gyümölcsök, gyümölcsök-kiemelt, Ősz, Vers | Nincsenek hozzászólások

Kezdődik az őszi gyümölcsök szezonja, már érik a sokféle alma. Talán nagyobb kedvvel eszegetik a gyerekek, ha játszotok is vele, vagy éppen verseltek, mondókáztok róla. Almás versek óvodásoknak:

Aranyosi Ervin: a vándor alma

Ez az alma vándorolna,
ha nem épp egy alma volna.
Süni hátán lovagolva,
süni lábón araszolna.
De a vége nem oly fényes,
mert bizony a süni éhes.
Drága a lovaglás ára,
mert megeszik vacsorára...

Nyulász Péter: Almát eszem

Almát eszem ropogtatom
Fogaim közt morzsolgatom
Olyan finom, mint a méz
Mind elfogyott idenézz,
Hamm!

Osvát Erzsébet: Almaszüret

Alma, alma ring a fán,
szellő cirógatja.
Napsugártól, lágy esőtől
kipirult az arca.

Alma, alma ring a fán,
Megérett az alma.
Fuss csak, Ferkó a létráért,
almaszüret van ma!

Zsuzska füles kosárba
szedi a sok almát,
Jóska, Gyurka sapkájukba
tyű, de fűgén rakják!

Ez aztán a segítség!
Ez aztán a munka!
Egy gyerek sem henyél,
egy gyerek sem unja!

Megtelnek a sapkák,
kosarak, kötények,
a víg almaszüret
estére ér véget!

Lackfi János: Alma és füst

Este almát hámoz apa,
tekereg a héja,
négybe vágja, egyik gerezd
a Holdnak karéja.

A kémény füstöt ereget,
sima-laza szálon,
mint a cérna gomolyaga
gabalyodik álom.

Csanádi Imre: Alma

Érik az alma,
hajlik a gallya,
fűre hajlik, mint egy sátor,
sok édes almától.

Szedjük,
kapjuk,
habosra harapjuk, –

a többivel mi legyen?
Holnapra hagyjuk!

Készítsd el "Szutyeyejev: Az alma" meséjének bábjaikat!

Gyere az Őszi Játéktárba!

Megnézem

Mentovics Éva: almaszedés

Már messziről mosolyog,
rám nevet a fáról.

Mintha csak azt suttogná:
szedjem le az ágról.

Karomon a kis kosár,
szaladok is menten,
hogy az érett, roppanós
almákat leszedjem.

Terebélyes fa alatt
lábujjhegyre állva
leszakajtom sorba mind,
s rakom a kosárba.

Kányádi Sándor: Nyári alma ül a fán

Nyári alma ül a fán,
fa alatt egy kisleány.

Néz a kislány föl a fára,
s le az alma a kislányra.

Nézi egymást mosolyogva:
lány az almát, lányt az alma.

Gondolkozik, mit tehetne,
áll a kislány lábujjhegyre,
nyúlánkozik, ágaskodik,
ugrik, toppan, kapaszkodik.

De az alma meg sem moccan,
csak mosolyog a magasban.

És a kislány pityeregve
csüccsen, huppan le a gyepre.

Lomb közt szellő szundít csendben,
de a sírásra fölserken,
sajnálkozva néz a lányra,
és az ágot meglóbálja.
S hull az alma, örömére,
pont a kislány kötőjébe.

Veres Csilla: Almaszüret

Almafánknak aranyága
rőt gyümölcsöt termett,
itt az idő, nosza pajtás,
töltsük meg a vermet!
Sárga húsú piros alma
húzza le az ágot,
magas fáról le ne pottyanj,
ki ne törd a lábad!
Alkonyatra készen leszünk,
tele lesz a láda,

kamra polca nem lesz üres

Fagy apóra várva.

Mondóka

A sámsoni piacon

almát árul egy asszony.

Gyere pajtás vegyük meg,

ketten vagyunk,együk meg!

***

Az én almám olyan alma,

piroslik a ruha rajta.

Mosolyogva, mintha kérne,

harapjak a közepébe!

Piros alma csüng a fán,
szakítsd le te barna lány!
Leszakítom, megeszem,
mert az almát szeretem!

***

Tál, tál, tele tál,
tele tálban alma áll.
Andi, Bandi gyertek már,
a sok alma rátok vár!

***

Alma, alma piros alma,
kofa asszony, kendő rajta.
A kendőjét leveti,
kiscsibéit kergeti.

****

Hüvelyk ujjam almafa,
Mutató ujjam megrázta,
Középső ujjam felszedte,
Gyűrűs ujjam hazavitte,
A kis ujjam mind megette,
Megfájdult a hasa tőle.

***

Piros alma de kerek,

kóstoljuk meg, gyerekek!

Ugye édes? Ugye jó?

Nekünk hozta Ősz-anyó.

****

Itt a köcsög, mi van benne?

Arany alma, arany körte.

Add tovább! Add tovább!

Te meg fizesd az árát!

****

Méz-körte, vaj-alma

terem a hegyoldalba.

Gyere, tartsd kicsi sapkád,

adok érett, piros almát.

Gyere, tartsd kicsi kendőd,

adok édes puha szőlőt!

K. László Szilvia: Az alma

Volt egyszer egy almafa
almafának ághegyén
piros alma üdögélt
sej-haj, üdögélt.
Ő maradt csak, egymaga.

Jött a nagy szél sereggel,
dérrel-dúrral, mogorván
cibálta az almafát

híj-húj, az almafát.
Az alma mégsem esett le.

Ült csak ült csak üldögélt
almánk a fa ághegyén
sej-haj, üldögélt,
dühös szélen nevetgélt.

Jöttek gonosz varázslók,
kuruzslók és vén banyák
búvölték az almafát
hókusz-pók, az almafát.
De nem leltek varázsszót.

Ült csak ült csak üldögélt
almánk a fa ághegyén
sej-haj, üldögélt,
a banyákon nevetgélt.

Arra jött egy kicsi lány.
Felnyújtotta két kezét,
kérése az égig ért,
piros almáig felért:
"kérem almád, almafám!"

Képzeljétek, mi történt!

Bizony, már nem üldögélt
almánk, a fa ághegyén,
sej-haj, leesett,
a kislányra nevetett,
a mesének vége lett.

Gryllus Vilmos: Bioalma

A mi kertünk bio kert.

A mi almánk bio alma.
Gyönyörű szép, de belülről
kukacoknak birodalma.
Belemásznak, falatoznak,
de a farkuk, ha kilátszik
kicsi cinke odaröppen
kukacokból vacsorázik.

Gryllus Vilmos : Bioalma (gyerekdal, mese, ...

Jó verselést!